

overenskomst. Det er Arbejdsretten, vil jeg gerne understrege, og Arbejdsretten alene, der tager stilling til lovligheden af anvendelse af kollektive kampskridt, så jeg vil ikke kommentere den konkrete sag, som spørgsmålet er hægtet op på.

Men jeg vil godt understrege, at en konflikt, som en part har iværksat til støtte for krav om en kollektiv overenskomst, i princippet er et af de lovlige midler, parterne kan bruge til at gennemtvinge deres krav. Det har arbejdsmarkedets parter i øvrigt været enige om i mange år, helt tilbage fra dengang Augustudvalget afgav sin betænkning og sit oplæg til den lovgivning, som arbejdsmarkedets parter reguleres efter. Det var helt tilbage i 1899, og det er faktisk den selvregulering af arbejdsmarkedet mellem arbejdsmarkedets parter, som vi i andre sammenhænge roser os af, og som vi også fremhæver som det unikke i den danske model.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Spørgsmålet her drejer sig ikke om foreningsfrihed. Det drejer sig om organisationsfrihed, hvilket er et bredere begreb, der både indeholder retten til at være medlem og til ikke at være medlem af en organisation og retten til at indgå en aftale med en arbejdsgiver. Jeg beder ikke om en juridisk redegørelse, men jeg beder om en politisk holdningstilkendegivelse, uden at man tager stilling til den konkrete sag, om, hvad regeringen mener om spørgsmålet organisationsfrihed.

Mener regeringen ikke, at man har krav på beskyttelse, når nu man har lavet sin egen selvstændige, frivillige forening og har lavet en aftale med en arbejdsgiver, eller er det kun den etablerede fagforenings rettigheder, regeringen ønsker at varetage? Det sidste er jo klart det indtryk, man får, når man hører ministerens svar.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg anerkender den model, vi har: at det er arbejdsmarkedets parter, der har deres egen grundlov, som selv regulerer forholdene på arbejdsmarkedet, og som har nogle lovlige muligheder for kampskridt for at indgå en overenskomst. Hvis der ikke er lovlighed i de kampskridt, som selvfølgelig skal have et fornuftigt formål, og hvor indsatsen skal stå i forhold til den aktion, man iværksætter, er det Arbejdsretten, der afgør, på hvilken måde skyld og ansvar skal placeres.

Jeg har sådan set meget forståelse for spørgers ønske om at få en politisk tilkendegivelse, men der er altså ikke tradition for, og det er i øvrigt heller ikke fornuftigt, og det har det aldrig været, at en regering eller et Folketing skal gå ind og blande sig i en verserende sag, som ligger i det arbejdsretlige system. Derfor har jeg ikke lyst til og ønsker heller ikke at give min personlige mening til kende om en verserende sag, der kører i øjeblikket i Nyhavn, og som altså er en sag for Arbejdsretten.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Verserende sager kan give anledning til principielle spørgsmål, og her kan vi åbenbart nu konstatere, at regeringen ikke har nogen principiel holdning til spørgsmålet om organisationsfrihed på arbejdsmarkedet, spørgsmålet om beskyttelse af den enkeltes rettigheder til frit at vælge at være medlem af en fagforening og frit at vælge at være underlagt eller ikke underlagt en overenskomst.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er nødt til at sige, at så har spørgeren ikke hørt efter det, jeg sagde før. Det er frit for den enkelte at være medlem af en organisation, fuldstændig frit, også selv om der på forbundsplan indgås en overenskomst. Det forpligter ikke lønmodtageren til at melde sig ind i den organisation, men det forpligter arbejdsgiveren til at udbetale løn og give ansættelsesvilkår i henhold til det, der er aftalt.

Så jeg vil godt sige, at selvfølgelig har jeg som minister, og selvfølgelig har regeringen som ansvarlig regering, en holdning til, hvordan det enkelte individ er stillet. Og det er, som jeg siger, frit for den enkelte at melde sig ind i en faglig organisation eller lade være med at melde sig ind i en faglig organisation.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Bare lige for at præcisere, at det, der er det centrale, er spørgsmålet, om man også vil anerkende den enkeltes ret til at lave en aftale med sin egen arbejdsgiver om organisationsforhold. Fint, man er frit stillet, om man vil melde sig ind, men man er tvunget til at være underlagt en overenskomst, som man bevidst selv fra starten som i eksemplet Nyhavn har fravalgt, og dér vil regeringen altså ikke gøre noget.